אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת עב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג ניסן תרס"ז - יפו
נמען: הרב אברהם מרדכי גאלדין

הרב קוק מאשר קבלת תרומה ושולח קבלות. הרב קוק קורא לתלמידי החכמים בגולה לעורר את אהבת ציון ולעודד עלייה וקביעת עסקים בארץ, כי רק מציון תבוא הישועה.

עיקרי הדברים

- עידוד העלייה לארץ ישראל.
- תפקיד תלמידי החכמים בחיבת ציון.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] והוא אינו חלק מלשון האגרת.

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג ניסן תרס"ז[4].

לכבוד ידי"נ[5] הרב המאוה"ג[6], חו"ב[7] סוע"ה[8], אוצר תוי"ר[9], מו"ה[10] אברהם, מרדכי גאלדין שליט"א[11], שלו'[12] וברכה וכ"ט[13].

מכתבו הנכבד, בצירוף נדבתו של היקר ר'[14] אלי' ניעפאמנישצי נ"י[15] הגיעני, ע"י[16] כ'[17] מר חמיו הגביר הנכבד שי'[18], ונמסרו למקום אשר שולחו, והנני שולח בזה לכת"ר[19] את מכתבי הקבלות.

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)
5 ידי"נ - ידיד נפשי
6 המאוה"ג - המאור הגדול
7 חו"ב - חריף ובקי
8 סוע"ה - סיני ועוקר הרים
9 תוי"ר - תורה ויראה
10 מו"ה - מורנו הרב
11 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12 שלו' - שלום
13 וכ"ט - וכל טוב
14 ר' - רבי
15 נ"י - נרו יאיר
16 ע"י - על ידי
17 כ' - כבוד
18 שי' - שיחיה
19 לכת"ר - לכבוד תורתו

ואפריון אמטי למר ידי"נ שליט"א על דבריו היקרים, אשר רבות חכיתי לראות מעשי אצבעותיו. כי מאז הי'[20] אתנו לא זזה חבת הקודש, מאהבת תורה ויראת שמים, הספונה באוצר לב ונפש של כבוד אהובי שליט"א, מקרב לבבי תמיד, ומדי דברי בו זכור אזכרנו באהבה נצחת.

יודיעני נא כפעם בפעם משלומו הטוב, ושלו'[21] תורתו, ושלו' כלל אחינו שבגולה. השי"ת[22] יאיר להם באורו, ויתן בלבם אהבת אש קודש לארץ חמדתנו, ויתגברו בכל חילם ומאדם לעלות לאדמת קודש, ולקבע דירתם ועסקיהם על הררי קודש, אשר שם צוה ד' את הברכה לעמו עדי עד. ובזה בודאי יפתח לנו פתח גאולה וישועה, ושפע אור פדיון ממרומים יאיר לנו, כפי רבות התעוררות מעשנו בפועל, לכונן אגודת ישראל על האדמה הטובה אשר נשבע ד' לאבותינו. כי רק מציון ומקודש ישלח לנו עזרו, ורק בירושלים תהי'[23] ישועה לישראל, מיד ולדורות. וחובת כל ת"ח[24], וכל גבר ירא ד' באמת, שלא לחוש ולא לשקוט, ולעורר ישנים, לבשר אהבת ציון, וחבת ארץ צבי, לאחינו המדוכאים כבושי גולה. ומצדיקי-רבים אלה ככוכבים לעולם ועד יזהירו, כי הם הנה הנם שושביני דמטרוניתא, [שושביני המלכה (ארמית, על פי הזוהר)] זו כנסת ישראל, האומרים לבת-ציון קומי אורי, [ישעיהו ס, א] שובי אל עריך אלה, שובי ואל תתחמקין, כי ברא ד' חדשה בארץ, [על פי ירמיהו לא, כ-כא] ופקד ד' את עמו, ושמרו כרועה עדרו, ואבני נזר מתנוססות על אדמתו. [זכריה ט, טז] ידעתי בטהרת לבב כי ידי"נ, כי יעמוד הכן ברוח ד', המופיע מתורת ד' אשר בלבבו, לאמץ חילים ולעודד לבבות למען עמנו וערי אלקינו.

והי'[25] ז"ש[26] וברכה בכל מעבדו, ורב שלו' לו ולתורתו, כנה"י[27] ונפש ידידו עז מברכו מלונ"ח[28].

הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

20 הי' - היה
21 ושלו' - ושלום
22 השי"ת - השם יתברך
23 תהי' - תהיה
24 ת"ח - תלמידי חכמים
25 והי' - והיה
26 ז"ש - זה שלום
27 כנה"י - כנפשו היקרה
28 מלונ"ח - מצפה לנחמת ציון